ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Για τις «ανώνυμες» κρατούμενες (όπως οι οροθετικές γυναίκες που διαπομπεύθηκαν) επέλεξε να μιλήσει η κατηγορούμενη για ένταξη στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, Στέλλα Αντωνίου, κατά την απολογία-πολιτική δήλωσή της στην τρίτη δίκη, αποσπάσματα της οποίας δημοσιεύει σήμερα η «Εφ.Συν.».

Της **Αντας Ψαρρά**

Στη σκιά της επικαιρότητας ξανάρχισε στις 28/8 η τρίτη κατά σειρά δίκη με τους 19 κατηγορουμένους για ένταξη στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, από τους οποίους οι 9 έχουν δηλώσει μέλη της οργάνωσης, ενώ οι υπόλοιποι δηλώνουν αναρχικοί αγωνιστές. Η δίκη ξεκίνησε στις 8/10/2012 και βαίνει προς το τέλος της, μετά τις απολογίες-πολιτικές δηλώσεις κατηγορουμένων στις 28/8/2014.

Ξεχωρίζουμε εδώ την τοποθέτηση της Στέλλας Αντωνίου, κατηγορουμένης με μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο ένα πλαστό δελτίο ταυτότητας που της προμήθευσε ο παιδικός της φίλος, αναρχικός Α. Μητρούσιας (για να του νοικιάσει ένα σπίτι, μια και η αστυνομία είχε δημοσιεύσει τη φωτογραφία του). Μετά τους κατηγόρησαν για ένταξη στη ΣΠΦ, πράγμα που αρνούνται, όπως και ο σύντροφός της Κ. Σακκάς.

Η Στ. Αντωνίου, που αποφυλακίστηκε μετά το 18μηνο και δεν προφυλακίστηκε ξανά, όπως οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι -λόγω και του προβλήματος υγείας που αντιμετωπίζει-, έκανε μια προσωπική δήλωση, αρνούμενη να αποδεχτεί τον όρο αθώα ή ένοχη και χαρακτηρίζοντας πολιτική τη δίκη, αλλά και τα κριτήρια ενοχής.

Διευκρίνισε, ωστόσο, ότι δεν ανήκει σε οργάνωση ούτε δέχεται την κατηγορία για οπλοκατοχή και κατοχή εκρηκτικών που της αποδίδεται με την επιβαρυντική διάταξη του Ν. 187Α. Είναι γνωστό άλλωστε ότι πολλοί αναρχικοί στο πλαίσιο της αλληλεγγύης, που θεωρούν αναπόσπαστο κομμάτι της ιδεολογίας τους, έχουν κατηγορηθεί και καταδικαστεί βαριά ως τρομοκράτες χωρίς αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ένταξή τους σε

οργάνωση.

Ξεχωρίσαμε ορισμένα αποσπάσματα από την τοποθέτηση της νεαρής γυναίκας και την επιλογή της να μιλήσει όχι για τον εαυτό της, αλλά για τις «ανώνυμες» κρατούμενες.

* «Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως το διάστημα που ήμουν κρατούμενη το 80% των γυναικών που συλλαμβάνονταν και έμπαιναν την πρώτη ημέρα στη φυλακή ήταν με μώλωπες, γρατζουνιές και μαυρισμένα μάτια. Κάποια μέρα και ενώ ήμουν κρατούμενη στον Κορυδαλλό, υπήρξε ένα περιστατικό μιας 50χρονης μετανάστριας, η οποία επέστρεψε από το συμβούλιό της, που γινόταν στη Λάρισα, τόσο χτυπημένη που όταν την είδαμε τρομάξαμε. Το πρόσωπο και το σώμα της ήταν μαυρισμένο. Πέντε θρασύδειλοι μπάτσοι στο Μεταγωγών στη Λάρισα την παρενοχλούσαν όλο το βράδυ λεκτικά τρομοκρατώντας την ότι θα τη βιάσουν. Για να προστατευτεί έβαλε το κρεβάτι μπροστά στην πόρτα του κελιού με αποτέλεσμα να την ξυλοκοπήσουν άγρια».

* Αναφέρθηκε ακόμα στον δρόμο που στρώθηκε για τη Χρυσή Αυγή από το κράτος και τα ΜΜΕ και ειδικά στη χυδαία διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών τον Μάιο του 2012, όταν ταυτόχρονα τα τάγματα εφόδου μαχαίρωναν και έδερναν ανενόχλητα μετανάστες.

<u>* Απάντηση στην πρόεδρο του δικαστηρίου:</u>

«Η αστυνομία τότε βγαίνει στην Ομόνοια και τους γύρω δρόμους. Είδα να έρχονται στη φυλακή όλες αυτές οι κοπέλες, των οποίων τις φωτογραφίες είχα δει στα κεντρικά δελτία ειδήσεων ως τις οροθετικές πόρνες, οι οποίες σπέρνουν αρρώστιες στους άντρες οικογενειάρχες με κίνδυνο την υγεία ολόκληρης της κοινωνίας. Στη φυλακή τις απομονώνουν σε ένα υπόγειο. Τους απαγορεύεται η πρόσβαση στο προαύλιο όταν προαυλίζονται οι υπόλοιπες. Για να προαυλιστούν έπρεπε να περάσουν μέσα από τη δική μας πτέρυγα.

Ηταν μια φοβερή στιγμή όταν όλες οι υπόλοιπες κρατούμενες (μέσα στην άγνοιά τους) έκαναν στην άκρη, μαζευόντουσαν να δουν τις “μολυσμένες”, κρεμιόντουσαν στα σκαλιά και στους ορόφους, έπεφτε σιωπή και μόνο κάτι ψίθυροι ακουγόντουσαν τη στιγμή που οι 15 με 20 γυναίκες περνούσαν ανάμεσα στις υπόλοιπες υγιείς οι οποίες μαζεύτηκαν να δουν το “τσίρκο” να περνάει…

Τότε πήγα και ζήτησα να με αφήσουν να βγω στο προαύλιο, κάτι το οποίο μου επιτράπηκε μόνο αν συμφωνούσα ότι θα ήταν με δική μου ευθύνη, όπως κι έγινε. Βγήκα και κρατούσα

στα χέρια μου 4-5 αφίσες που είχαν βγάλει κάποιες αναρχικές συλλογικότητες. Στη θέα αυτών των αφισών οι περισσότερες έβαλαν τα κλάματα. Στην αρχή νόμιζα ότι συγκινήθηκαν, όμως μου είπαν ότι εμείς δεν είμαστε πόρνες και δεν έχουμε κάνει ποτέ αυτό το επάγγελμα. Μου είπαν ότι κάνουν χρήση ναρκωτικών κι ότι ενώ ήταν καθισμένες στους δρόμους της Αθήνας παίρνοντας τη δόση τους, τις προσήγαγαν στο Τμήμα.

Οι κοπέλες αυτές, στην πλειοψηφία τους 18-20 χρόνων, έκλαιγαν απελπισμένες, κρατούσαν η μια το χέρι της άλλης χωρίς να έχουν καταλάβει για ποιο λόγο τους συμβαίνει αυτό και είναι αναγκασμένες να βιώνουν όλο αυτό τον κοινωνικό αποκλεισμό. Τα μάτια τους ήταν συνέχεια βουρκωμένα και τα κεφάλια τους σκυμμένα.

Μία από αυτές είχε ένα κοριτσάκι που πήγαινε Δημοτικό και της είπε ότι δεν θέλει να της ξαναμιλήσει γιατί τα παιδιά στο σχολείο την κοροϊδεύουν. Αυτή η γυναίκα έγινε μέγαιρα που η κόρη της είχε βρεθεί σε αυτή τη θέση. Και σίγουρα για την κόρη σας, κυρία πρόεδρε, (αν έχετε) δεν θα ήταν κίνδυνος ο Σακκάς που μπορεί να είχε μια χειροβομβίδα στην ντουλάπα του σπιτιού. Γιατί είχατε πει στη μητέρα μου ότι θα γινόσασταν μέγαιρα αν η κόρη σας τα είχε μπλέξει με κάποιον που είχε στο δωμάτιό της μια χειροβομβίδα.

Σας διαβεβαιώ λοιπόν ότι περισσότερο θα έπρεπε να φοβάστε μήπως η κόρη σας κάποια στιγμή βρεθεί κοινωνικά αποκλεισμένη και στιγματισμένη, προδομένη από τους πάντες ζώντας σε μια κοινωνία που ορισμένες φορές τόσο εύκολα χειραγωγείται από τα ΜΜΕ, που εξυπηρετούν τα συμφέροντα της εξουσίας.

Γι’ αυτό θα έπρεπε να γίνετε μέγαιρα! Για το ότι η κόρη σας ζει σε μια κοινωνία που μπορεί να βρεθεί σε κάποιο Τμήμα και να ξυλοκοπηθεί ή να παρενοχληθεί σεξουαλικά από κάποιον μπάτσο, που μπορεί να βρεθεί άνεργη, άστεγη ή ξυλοκοπημένη σε κάποιο κελί φυλακής με κομμένες φλέβες. Οι κρατούμενες οροθετικές άρχισαν να κόβουν τις φλέβες τους μέσα στη φυλακή, ακόμα και για ένα τσιγάρο.

Για όλα αυτά θα έπρεπε να γινόσασταν μέγαιρα! Αλλά ξέχασα, το ζήτημα είναι ταξικό και μάλλον η κόρη σας δεν θα βρεθεί ποτέ σ’ αυτή τη θέση.

Αντιθέτως η δική μου η μητέρα έγινε “μέγαιρα”, επειδή χτίζονται πάνω στις πλάτες μας φυλακές υψίστης ασφαλείας, λευκά κελιά και ένα ολόκληρο καθεστώς τρομοκρατίας».

efsyn.gr